

165/2025 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΜΟΝ) (881378)

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Έφεση κατά απορριπτικής πρωτόδικης απόφασης επί ανακοπής κατά πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης δυνάμει διαταγής πληρωμής. Σωρευόμενη στο εφετήριο αίτηση αναστολής αναγκαστικής εκτελέσεως κατ' άρθρο 938§2 ΚΠολΔ. Αναστολή αναγκαστικής εκτελέσεως κατ' άρθρο 938 ΚΠολΔ ως ισχύει κατά Ν. 4842/2021. Στοιχεία βάσιμου αυτής. Επί κατάσχεσης ακινήτων, αναστολή εκτελέσεως μπορεί να ζητηθεί με την άσκηση ένδικου μέσου που απέρριψε την αντίστοιχη ανακοπή κατά της εκτέλεσης. Το άνω αίτημα μπορεί να ασκηθεί μόνο με το δικόγραφο του εφετηρίου ή με τις προτάσεις του εκκαλούντος. Εφόσον ο αιτών έχει αιτηθεί και λάβει προσωρινή διαταγή για την αναστολή της εκτέλεσης σε βάρος του έως την συζήτηση της αίτησης αναστολής του, η συζήτηση της τελευταίας καθίσταται άνευ αντικειμένου λόγω υποχρεωτικής συνεκδίκαση της στην ίδια δικάσιμο με την έφεση. Παραδεκτό επίδοσης δικογράφου κατά τον ΚΠολΔ. Πρέπει να λάβει χώρα προς τον αποδέκτη της επίδοσης και στην διεύθυνση κατοικίας του. Προσδιορισμός πραγματικής κατοικίας διαδίκου. Έννοια σύνοικου προσώπου. Έκθεση επιδόσεως δικογράφου εκ μέρους δικαστικού επιμελητή. Ως δημόσιο έγγραφο παράγει πλήρη απόδειξη για τις πράξεις που διενήργησε ο ίδιος ο δικαστικός επιμελητής. Αντιθέτως επιτρέπεται πλήρης ανταπόδειξη άνευ προσβολής της έκθεσης ως πλαστής για γεγονότα την αλήθεια των οποίων οφείλει να διαπιστώσει ο δικαστικός επιμελητής. Μεταξύ αυτών αν στη συγκεκριμένη διεύθυνση, όπου έγινε η επίδοση του εγγράφου, είναι η κατοικία του παραλήπτη. Ενδεδειγμένες ενέργειες δικαστικού επιμελητή στην τελευταία περίπτωση. Πλήρης έλλειψη επίδοσης επί επίδοσης δικογράφου σε τόπο που δεν είναι η πραγματική κατοικία διαδίκου. Αναγκαίες διατυπώσεις για την σύννομη διενέργεια πλειστηριασμού κατ' άρθρο 994§4 ΚΠολΔ. Προς τούτο απαιτείται να επιδοθεί προς τους ενυπόθηκους και προσημειούχους πιστωτές του οφειλέτη αλλά και προς τον ειρηνοδίκη του τόπου της κατάσχεσης περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης. Εμπρόθεσμο των άνω επιδόσεων. Επί πλήρους παράλειψης αυτών - όπως επί επίδοσης σε τόπο που δεν είναι η κύρια κατοικία του οφειλέτη - επέρχεται απόλυτη ακυρότητα αυτών που προβάλλεται εμπροθέσμως διά σχετικής ανακοπής εντός της προθεσμίας του 934§1γ ΚΠολΔ. Αν ωστόσο αυτές έλαβαν χώρα κατά τρόπο δικονομικά άκυρο, ο πλειστηριασμός μπορεί να ακυρωθεί διά ανακοπής και υπό τον όρο επίκλησης δικονομικής βλάβης. Παραδεκτό και βάσιμο αιτήματος επαναφοράς πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Όροι καταδίκης δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών, μαρτύρων και λοιπών μερών δίκης στα δικαστικά έξοδα κατ' άρθρο 183 ΚΠολΔ. Απορρίπτει αίτηση αναστολής εκτέλεσης. Δέχεται έφεση και πρόσθετο λόγο αυτής. Εξαφανίζει την 16412/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Κρατεί και δικάζει. Δέχεται ανακοπή. Επιβάλλει σε βάρος του δικαστικού επιμελητή τα δικαστικά έξοδα. Η απόφαση εισήχθη στην ΝΟΜΟΣ με επιμέλεια του κ. Κωνσταντίνου Δημητρόπουλος, Δικηγόρος Αθηνών.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 165/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ Β`

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Καλλιόπη Λόλα, Εφέτη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Θεσσαλονίκης Εφετών και από την Γραμματέα Μυρτώ Καζαντζή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Θεσσαλονίκη, στις 17 Ιανουαρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση:

Του εκκαλούντος- ασκούντος πρόσθετο λόγο ανακοπής-αιτούντος: του κατοίκου Θεσσαλονίκης, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του, Κωνσταντίνου Δημητρόπουλου (ΑΜΔΣΑ 036324), που κατέθεσε προτάσεις.

Των εφεσίβλητων- Καθ' ων ο πρόσθετος λόγος και η αίτηση: 1) Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «..... ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», με διακριτικό Τίτλο «.....», που εδρεύει στη και εκπροσωπείται νόμιμα, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαιτήσεων της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στο, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Δημήτριο Πατάκα (ΑΜ ΔΣΘ 3702), με δήλωση του άρθ. 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και προκατέθεσε προτάσεις και 2) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «..... ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», με διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου της δικηγόρου Νικολάου Κοτσιάνη (ΑΜ ΔΣΘ 007099), που κατέθεσε προτάσεις.

Ο ανακόπτων και ήδη εκκαλών-ασκών πρόσθετο λόγο άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2023 ανακοπή κατά των καθ' ων η ανακοπή και ήδη εφεσίβλητων, επί της οποίας εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων η 16412/2023 απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο εκκαλών-ανακόπτων με την από 20-12-2023 έφεσή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/28-12-2023, και προσδιορίστηκε με την με αριθ./2023 πράξη

κατάθεσης για να δικαστεί στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο (17.1.2025) και γράφτηκε στο πινάκιο. Επίσης, ο ανακόπτων -εκαλών με ιδιαίτερο δικόγραφο που απηύθυνε ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, άσκησε τον με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2024 πρόσθετο λόγο έφεσης, η συζήτηση του οποίου προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (17-1-2025) και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων παραστάθηκαν όπως αναφέρεται ανωτέρω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου εισάγεται προς συζήτηση η από 20.12.2023 (με αριθ. κατάθεσης/28-12-2023) κατατεθείσα στη γραμματεία του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης έφεση, με σωρευμένη αίτηση αναστολής εκτέλεσης (κατ' άρθρο 938 παρ.2 ΚΠολΔ) του εκκαλούντος-αιτούντος κατά των εφεσίβλητων, προς εξαφάνιση της 16412/2023 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών). Ήδη με το υπό κρίση δικόγραφο ο ανακόπτων και ήδη εκαλών ζητά : 1) να ανασταλεί μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της παρούσας έφεσης κατά της ως άνω 16412/2023 απόφασης η αναγκαστική εκτέλεση που διενεργείται σε βάρος του και 2) να εξαφανισθεί για τους λόγους που αναπτύσσονται στο εφετήριο ως μη νόμιμη κι εσφαλμένη η με αριθμό 16412/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και να γίνει δεκτή από το παρόν Δικαστήριο ως νόμιμη και βάσιμη ανακοπή του εκκαλούντος.

Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα, οι σωρευμένες στο ίδιο δικόγραφο αίτηση αναστολής και έφεση αρμοδίως εισάγονται για να συζητηθούν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου αντίστοιχα κατά τα άρθρα 938 παρ.2 ΚΠολΔ (ως αυτό ισχύει, μετά τη γενόμενη τροποποίησή του με το Ν. 4842/2021,) και 19 περ. α' του ΚΠολΔ. Ειδικότερα ως προς την αίτηση αναστολής της εκτέλεσης σημειώνεται ότι και μετά την προσθήκη του άρθρου 938 ΚΠολΔ με το άρθρο 60 του ν. 4842/2021, στην κατάσχεση ακινήτων εξακολουθεί να μην παρέχεται η δυνατότητα αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας με την άσκηση της ανακοπής, αφού με βάση τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 938 ΚΠολΔ παρέχεται τέτοια δυνατότητα μόνο κατόπιν ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της απορριπτικής απόφασης που εκδόθηκε επί της ανακοπής, όχι αυτοδικαίως, αλλά μετά από αίτηση του ασκούντος το ένδικο μέσο που υποβάλλεται στο δικαστήριο του ενδίκου μέσου όχι αυτοτελώς, αλλά είτε με το ένδικο μέσο, είτε με τις προτάσεις επ' αυτού. Το δικαστήριο του ενδίκου μέσου δικάζει την αίτηση αυτή με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και διατάσσει την αναστολή με ή χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου. Επίσης, μπορεί να διαταχθεί η πρόοδος της αναγκαστικής εκτέλεσης αφού δοθεί εγγύηση. Η αναστολή ή η εγγυοδοσία παρέχεται στην περίπτωση αυτή μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί του ενδίκου μέσου κατ' άρθρο 938 παρ.5 ΚΠολΔ, δεδομένου όμως ότι η αίτηση δεν υποβάλλεται κατά τα προαναφερθέντα αυτοτελώς, αλλά με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις επ' αυτού, είναι βέβαιο ότι θα συνεκδικασθεί με το ένδικο μέσο και συνεπώς θα εκδοθεί ενιαία απόφαση και επί της αιτήσεως αναστολής και επί του ενδίκου μέσου (εκτός από την περίπτωση που ζητηθεί και προσδιορισθεί για τη σωρευμένη στο εφετήριο αίτηση αναστολής χωριστή δικάσιμος και μάλιστα νωρίτερα από τη δικάσιμο της έφεσης). Ως εκ τούτου, πρακτικά η σημασία της υποβολής αιτήσεως αναστολής κατόπιν ασκήσεως ενδίκου μέσου έγκειται στο ότι παρέχεται από τη διάταξη του άρθρου 938 παρ.3 ΚΠολΔ, η δυνατότητα να ζητηθεί σημείωμα (προσωρινή διαταγή) μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί του ενδίκου μέσου (βλ. Π. Ρεντούλη σε Απαλαγάκη Σταματοπούλου, Ο Νέος ΚΠολΔ 2, Νομική Βιβλιοθήκη 2022, σελ. 3029, παρ. 4 και 5). Στην προκειμένη, λοιπόν, περίπτωση παραδεκτά μεν υποβάλλεται με το εφετήριο και αίτηση αναστολής εκτέλεσης με βάση την επιβληθείσα αναγκαστική κατάσχεση ακινήτου, πλην όμως δεδομένου ότι υποβλήθηκε με το ίδιο δικόγραφο από τον εκκαλούντα - αιτούντα και αίτημα έκδοσης σημειώματος περί αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως, το οποίο εξετάσθηκε κι έγινε δεκτό από την Πρόεδρο Υπηρεσίας του Εφετείου Θεσσαλονίκης στις 12.1.2024, η οποία ανέστειλε την εκτέλεση που επισπεύδεται σε βάρος του εκκαλούντος - αιτούντος, μέχρι την συζήτηση της αίτησης, η δε προσωρινή διαταγή διατηρήθηκε με απόφαση του παρόντος δικαστηρίου μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αίτησης, καθίσταται άνευ αντικειμένου, ελλείπει έννομου συμφέροντος η εξέταση της σωρευμένης στο ίδιο δικόγραφο αίτησης αναστολής εκτέλεσης.

Η υπό κρίση έφεση του ηττηθέντος-ανακόπτοντος κατά της υπ' αριθ. 16412/2023 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία των αρθ. 614 επ. ΚΠολΔ, αρμοδίως εισάγεται για συζήτηση στο δικαστήριο αυτό (19 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 παρ.2 ν.3994/2011) κι έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα την 28-12-2023 (άρθ. 495 επ., 511 επ., 518 παρ. 2 ΚΠολΔ), προ πάσης επιδόσεως, εντός διετίας από την δημοσίευση της εκκαλουμένης αποφάσεως την 14-12-2023, ενώ καταβλήθηκε και το επιβαλλόμενο παράβολο με το υπ' αριθ. e παράβολο (άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, που προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4055/12-3-2012). Πρέπει, συνεπώς, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, που συνίστανται στην εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου κατά την ίδια διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 520 παρ. 2 ΚΠολΔ "Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης, που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται με τα κεφάλαια αυτά, ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης". Από την πιο πάνω διάταξη προκύπτει, ότι για να είναι παραδεκτοί οι πρόσθετοι λόγοι πρέπει, εκτός άλλων, να αναφέρονται στα εκκληθέντα κεφάλαια της πρωτόδικης απόφασης ή στα αναγκαία με αυτά συνεχόμενα, άλλως απορρίπτονται ως απαράδεκτοι και αυτεπαγγέλτως. Ως αναγκαία συνεχόμενα κεφάλαια είναι οι διατάξεις της εκκαλούμενης απόφασης που έχουν τέτοια συνάφεια με τις επικληθείσες διατάξεις είτε διότι αποτελούν προκριματικό για την παραδοχή τους ζήτημα είτε γιατί πηγάζουν από την ίδια ιστορική αιτία και διαμορφώνουν ή προσιδιάζουν το αντικείμενο εκείνων, ώστε τυχόν διαφορετική κρίση του Εφετείου σχετικά με την πρωτόδικη απόφαση να επηρεάζει και την κρίση επί των εκκληθέντων με την έφεση κεφαλαίων (ΑΠ 76/2015, ΑΠ 238/2001 ΕΛΔικ 42.1598). Στην προκειμένη περίπτωση, ο εκκαλών, με το από 4-12-2024 ιδιαίτερο δικόγραφο, που κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου στις 16-12-2024 και επιδόθηκε στις εφεσίβλητες στις 19-12-2024 (βλ. τις υπ' αριθμ.Γ καιΓ/19-12-2024 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών), άσκησε νομότυπα και εμπρόθεσμα πρόσθετο λόγο ο οποίος αφορά στη νομιμότητα των επιδόσεων, αφορά δηλαδή κεφάλαιο της απόφασης, που έχει

προσβληθεί με την ως άνω έφεση και συνεχεται αναγκαστικά με αυτά. Επομένως, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν, ο πρόσθετος αυτός λόγος πρέπει, συνεκδικαζόμενος λόγω συνάφειας με την έφεση, να γίνει τυπικά δεκτός και να εξεταστεί περαιτέρω το παραδεκτό και βάσιμο αυτού.

Με την με αριθ. κατάθεσης/2023 ανακοπή, που άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ο ανακόπτων και ήδη εκκαλών, εξέθετε ότι, λόγω μη έγκυρης επίδοσης στον ίδιο θα πρέπει να ακυρωθούν α) η από 1-2-2022 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της με αριθμό 3630/2010 διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, β) η υπ' αριθμ./24-2-2022 έκθεση κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή Εφετείου Θεσσαλονίκης γ) η με αριθμ./5-10-2022 έκθεση αναγκαστικού πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα καθώς και η κατακύρωση και η με αριθμό/20-7-2023 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης, και δ) η από 1-9-2023 επιταγή προς απόδοση κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της τελευταίας περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης, ενώ επίσης ζητούσε να διαταχθεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και να διαταχθεί το αρμόδιο Κτηματολογικό Γραφείο να προβεί στη διαγραφή της υπ' αριθμ./20-7-2023 περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δικάζοντας κατά την διαδικασία περιουσιακών διαφορών απέρριψε την ανακοπή κρίνοντας ότι είναι απαράδεκτη καθ' όλα τα αιτήματα της. Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησε έφεση και πρόσθετο λόγο ο ανακόπτων, και παραπονείται για εσφαλμένη εφαρμογή νόμου, ζητά δε να εξαφανισθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να γίνει δεκτή η ανακοπή του.

Με τον πρώτο λόγο της έφεσης του ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι κακώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε ως εκπρόθεσμη την ανακοπή κατά: α) της παρά πόδας του αντιγράφου του υπ' αριθμ. 904/2010 α' εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμ. 3.630/2010 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και από 01/02/2022 επιταγής προς πληρωμή της 1ης των καθών και της μ' αυτήν αρξάμενης διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, και β) της από 24/02/2022 αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της 1ης των καθών σε βάρος μου, δυνάμει της υπ' αριθμ./24-02-2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης, καθότι αμφότερες οι ως άνω πράξεις είναι άκυρες, διότι ουδέποτε κοινοποιήθηκαν στον εκκαλούντα ούτε έλαβε γνώση αυτών, και άρα άκυρος είναι και ο διενεργηθείς πλειστηριασμός ενώ με τον δεύτερο λόγο της έφεσης του ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα και παρά το νόμο η εκκαλουμένη απέρριψε την ανακοπή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της παρά πόδας του αντιγράφου της υπ' αριθμ./20-07-2023 περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης και από 01/09/2023 επιταγής προς εκτέλεση της 2ης των καθών (υπερθεματίστριας), καθότι, η παρά πόδας του αντιγράφου της υπ' αριθμ./20-07-2023 περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης και από 01/09/2023 γεγραμμένη επιταγή προς εκτέλεση της 2ης των καθών είναι άκυρη, καθώς ερείδεται επί άκυρου τίτλου, ήτοι την υπ' αριθμ./20-07-2023 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, η δε ανακοπή του θα πρέπει να γίνει δεκτή καθότι την άσκησε εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία που έλαβε γνώση των ανωτέρω πράξεων.

Σύμφωνα με τα άρθρα 124 παρ. 2 και 126 παρ. 1 ΚΠολΔ, η επίδοση γίνεται προσωπικά σε εκείνον στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο και στον τόπο όπου είναι η κατοικία του. Ως κατοικία του παραλήπτη, στην οποία μπορεί να γίνει η επίδοση, κατά το άρθρο 128 του ΚΠολΔ, θεωρείται το σπίτι ή το διαμέρισμα που είναι προορισμένο για διημέρευση ή διανυκτέρευση του παραλήπτη, σύνοικοι δε θεωρούνται εκείνοι που διαμένουν στο ίδιο διαμέρισμα, προς τους οποίους εγκύρως γίνεται η επίδοση του εγγράφου, αν ο παραλήπτης δεν βρεθεί από τον δικαστικό επιμελητή στην κατοικία του. Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 117, 139, 438 και 440 του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η έκθεση επίδοσης που συντάσσει ο αρμόδιος δικαστικός επιμελητής συνιστά δημόσιο έγγραφο, το οποίο παρέχει πλήρη απόδειξη ως προς όσα βεβαιώνονται σ' αυτήν ότι έγιναν από τον δικαστικό επιμελητή ή ενώπιον του. Ανταπόδειξη επιτρέπεται μόνο με την προσβολή της ως πλαστής. Αντίθετα, η βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή στην έκθεση επιδόσεως ότι στη συγκεκριμένη διεύθυνση, όπου έγινε η επίδοση του εγγράφου, είναι η κατοικία του παραλήπτη, είναι περιστατικό που δεν υποπίπτει από τη φύση του στην άμεση αντίληψη του, καθότι την αλήθεια αυτού οφείλει να διαπιστώσει ο δικαστικός επιμελητής και συνεπώς κατά τούτο η βεβαίωση αυτή δεν παρέχει πλήρη απόδειξη, επιδεχόμενη ανταπόδειξη (ΑΠ 1553/2008, ΑΠ 236/2006, ΑΠ 361/2004).

Συνεπώς, η αναγραφόμενη στο προς επίδοση έγγραφο διεύθυνση του προσώπου, στο οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση, δεν δεσμεύει τον δικαστικό επιμελητή, που οφείλει εξ επαγγέλματος να ερευνήσει αν πράγματι αυτός προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση κατοικεί στη διεύθυνση αυτή και, αν διαπιστώσει ότι δεν κατοικεί εκεί αλλά σε άλλη διεύθυνση, να κάνει την επίδοση στην πραγματική κατοικία του και όχι στην αναφερομένη στο επιδοτό έγγραφο. Με παντελή έλλειψη επίδοσης ισοδυναμεί και η επίδοσή του σε διεύθυνση άσχετη με την πραγματική κατοικία του διαδίκου, αφού στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται πράγματι για επίδοση προς αυτόν (πρβλ. ΟλομΑΠ 3/2007, ΑΠ 477/2019 ΝΟΜΟΣ)

Κατά τη διάταξη του άρθρ. 994§4 ΚΠολΔ, ο πλειστηριασμός ακινήτου, με ποινή ακυρότητας, δεν μπορεί να γίνει χωρίς να έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 3 εδάφια α', β', γ', ε' και στ' του ίδιου άρθρου, μεταξύ των οποίων είναι και η επίδοση στους ενυπόθηκους ή αναλόγως στους προσημειούχους δανειστές (άρθρ. 41 ΕισΝΚΠολΔ), καθώς και στον ειρηνοδίκη του τόπου της κατάσχεσης, περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης μέσα σε προθεσμία 20 ημερών από την ημέρα της κατάσχεσης, που συντελείται, κατά το άρθρ. 993§1 ΚΠολΔ, με τη σύνταξη της οικείας έκθεσης. Η παραπάνω διάταξη αφορά, κατά τη σαφή έννοιά της, στην καθόλου παράλειψη των σχετικών διατυπώσεων, όχι δε και την περίπτωση που αυτές έλαβαν μεν χώρα, αλλά με τρόπο δικονομικώς άκυρο. Στην περίπτωση αυτή η ακυρότητα της αντίστοιχης πράξης, ως ακυρότητα ενδιάμεσης πράξης της εκτελεστικής διαδικασίας, απαγγέλλεται κατόπιν ανακοπής που πρέπει να ασκείται έως την έναρξη του πλειστηριασμού (άρθρ. 934§§1β και 2 ΚΠολΔ) και για την ευδοκίμησή της απαιτείται η επίκληση και η απόδειξη δικονομικής βλάβης κατά το άρθρ. 159 αριθ. 3 ΚΠολΔ (ΑΠ 116/1998, ΑΠ 916/2004). Ευνόητο είναι ότι η ακύρωση μιας ενδιάμεσης πράξης της εκτελεστικής διαδικασίας επιδρά ακυρωτικώς και στον εν συνεχεία πλειστηριασμό, ο οποίος, αν αφορά ακίνητο και πρόκειται για εκτέλεση προς ικανοποίηση χρηματικής απαίτησης, κηρύσσεται άκυρος κατόπιν ανακοπής που πρέπει να ασκείται μέσα σε προθεσμία 90 ημερών, αφότου μεταγράψει η περίληψη της οικείας κατακυρωτικής έκθεσης, καθώς η ακυρότητα αφορά την τελευταία πράξη της εκτέλεσης. Για να ασκηθεί, δηλαδή, παραδεκτά ανακοπή κατά του πλειστηριασμού λόγω δικονομικών ακυροτήτων της προδικασίας του, απαιτείται να έχει προσβληθεί ως άκυρη και η ελαττωματική πράξη της προδικασίας του μέσα στην προθεσμία του άρθρ.

943§1β ΚΠολΔ. Αν όμως δεν πρόκειται για ελάττωμα απλώς ή αταξία της προδικασίας του πλειστηριασμού, αλλά για παντελή έλλειψη όλων ή μιας των διατυπώσεων που τάσσει ο νόμος για τη διενέργειά του και παρά την έλλειψη αυτή ο πλειστηριασμός διενεργηθεί, τότε είναι άκυρος ανεξάρτητα από βλάβη και η ακυρότητά του κηρύσσεται ύστερα από ανακοπή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μέσα στην προθεσμία του άρθρ. 934§1γ ΚΠολΔ, αφού πρόκειται για λόγο ακυρότητας του ίδιου του πλειστηριασμού και όχι διατύπωσης της προδικασίας του που ποτέ δεν έγινε (ΟΛΑΠ 3/2007). Τα ίδια, αναλόγως, ισχύουν και στην περίπτωση που όλες ή κάποιες από τις διατυπώσεις του πλειστηριασμού δεν παραλείφθηκαν, αλλά έγιναν εκπρόθεσμα ή με τρόπο που τις καθιστά δικονομικώς ανυπόστατες. Με ανυπαρξία επίδοσης περίληψης της κατασχετήριας έκθεσης ακινήτου εξομοιώνεται και η επίδοσή της σε κατοικία διαφορετική από την πραγματική κατοικία αυτού που αφορά η επίδοση, αφού εξ αιτίας της εσφαλμένης αυτής επίδοσης αυτός έχει άγνοια του επισπευδόμενου πλειστηριασμού και μπορεί, αν διενεργηθεί, να τον προσβάλει, χωρίς άλλο, ως άκυρο μέσα στην προθεσμία του άρθρ. 934§1γ ΚΠολΔ, με ανακοπή, στην οποία θα επικαλείται για το παραδεκτό της ότι ο επισπεύδων την εκτέλεση γνώριζε την πραγματική κατοικία του ή ότι ο ίδιος είχε έγκαιρα γνωστοποιήσει σ' αυτόν την τυχόν μεταβολή της (πρβλ. ΟΛΑΠ 3/2007). Συνεπώς και στην περίπτωση αυτή δικαιολογείται ανακοπή για ακύρωση του πλειστηριασμού μέσα στην προθεσμία του άρθρ. 934§1γ ΚΠολΔ, δηλαδή δεν είναι αναγκαίο να έχει προηγουμένως προσβληθεί ως άκυρη και η ίδια η κρίσιμη πράξη της προδικασίας του πλειστηριασμού με ανακοπή, για την άσκηση της οποίας, άλλωστε, λόγω της άγνοιας του ενδιαφερομένου, θα έχει περάσει συνήθως η προθεσμία του άρθρ. 934§1β ΚΠολΔ και θα πρέπει έτσι να γίνει επίκληση της δυνατότητας επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση κατά τα άρθρ. 152 επ. ΚΠολΔ.

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 152 έως 158 του ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται και στην περίπτωση απώλειας της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής, προκύπτουν τα εξής: (1) Ο θεσμός της επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση από την αδυναμία τήρησης κάποιας δικονομικής προθεσμίας, που στηρίζεται στην αρχή της επιείκειας και αποτελεί ένδικο βοήθημα, χωρίς να υποκαθιστά οποιοδήποτε ένδικο μέσο, παρέχει την δυνατότητα της, με δικαστική παρέμβαση, άρσης νομικής και επιβλαβούς για το διάδικο κατάστασης, που δημιουργήθηκε από την μη τήρηση της ορισμένης ως άνω προθεσμίας για δύο λόγους, δηλαδή την ανωτέρα βία ή το δόλο του αντιδίκου του. (2) Η αίτηση επαναφοράς που απευθύνεται στο κατά νόμο αρμόδιο δικαστήριο, και έχει ως έννοια, ειδικά επί απώλειας της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής, να θεωρηθεί, με δικαστική απόφαση, η εκπρόθεσμη ανακοπή ως εμπρόθεσμη, ασκείται με τα διαμειβόμενα στη δίκη δικόγραφα, είτε με τις προτάσεις είτε με αυτοτελές δικόγραφο που κατατίθεται κατά τις διατάξεις για την αγωγή και κοινοποιείται στον αντίδικο μέσα στην κατ' άρθρ. 153 του ΚΠολΔ οριζόμενη 30νθήμερη προθεσμία από την άρση του κωλύματος που συνιστά την ανωτέρα βία ή τη γνώση του δόλου (ΑΠ 701/2024 ΝΟΜΟΣ).

Από την επανεκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων που δόθηκαν στο ακροατήριο και περιλαμβάνονται στα ταυτάρισμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Με εκτελεστό τίτλο την υπ' αριθμ. 3.630/2010 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και δυνάμει της από 1-2-2022 επιταγής προς πληρωμή κάτω από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της άνω διαταγής πληρωμής επισπεύθηκε από την ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "....." αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του ανακόπτοντος με την ιδιότητά του ως εγγυητή για απαίτηση σε βάρος του και της εδρεύουσας στη Θεσσαλονίκη επί της οδού ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία ".....", απορρέουσα από την μνημονευόμενη στην άνω διαταγή πληρωμής σύμβαση πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό. Περαιτέρω, δυνάμει της υπ' αριθμ./24-02-2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτου του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης,, επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο ιδιοκτησίας του αιτούντος, κείμενο στον 4ο όροφο της οικοδομής επί της οδού στη Θεσσαλονίκη, εμβαδού 98,20 τ.μ., με ΚΑΕΚ, το οποίο εκπλειστηριάσθηκε την 5-10-2022 με δημόσιο αναγκαστικό πλειστηριασμό ηλεκτρονικά ενώπιον του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης,, συνταχθείσας προς τούτο της υπ' αριθμ./05-10-2022 έκθεσης αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου του prorρηθέντος συμβολαιογράφου. Το ακίνητο κατακυρώθηκε στην καθ' ης ως υπερθεματίστρια, η οποία δυνάμει της υπ' αριθμ./20-7-2023 περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης,, την οποία επέδωσε στον αιτούντα την 1-9-2023 με επιταγή κάτωθι ακριβούς αντιγράφου πρώτου εκτελεστού απογράφου αυτής, επισπεύδει σε βάρος του αιτούντος την ένδικη διαδικασία άμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης. Ο ανακόπων επικαλούμενος την ακυρότητα του εκτελεστού τίτλου και όλων των προγενέστερων πράξεων έμμεσης διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, προσέτι δε την ακυρότητα της διαδικασίας άμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης και συγκεκριμένα: α) της από 1-2-2022 επιταγής προς πληρωμή κάτω από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της άνω διαταγής πληρωμής, β) της υπ' αριθμ./24-02-2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτου του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης,, γ) της υπ' αριθμ./05-10-2022 έκθεσης αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης,, δ) της υπ' αριθμ./20-7-2023 περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, και ε) της από 1-9-2023 επιταγής κάτωθι ακριβούς αντιγράφου πρώτου εκτελεστού απογράφου της prorρηθείσας περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου, άσκησε την υπό κρίση ανακοπή σε βάρος της πρώτης των καθ' ών ".....", προσέτι δε σε βάρος της δεύτερης των καθ' ών ως επισπεύδουσας την διαδικασία άμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης, στην οποία σωρεύει και αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (άρθρα 152 παρ. 1, 153 ΚΠολΔ) λόγω εκπρόθεσμης άσκησης της ανακοπής, υπό την επίκληση ότι ουδέποτε του επιδόθηκε η υπ' αριθμ. 3.630/2010 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ήτοι ο εκτελεστός τίτλος ο οποίος στήριξε την πρώτη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης και ουδέποτε έλαβαν χώρα νομότυπες επιδόσεις όλων των εγγράφων της πρώτης εκτελεστικής διαδικασίας, πλην της υπ' αριθμ./20-7-2023 περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης,, η οποία του επιδόθηκε την 1-9-2023 με επιταγή κάτωθι ακριβούς αντιγράφου πρώτου εκτελεστού απογράφου αυτής, οπότε και έλαβε γνώση της πρώτης διαδικασίας έμμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης.

Με αυτή την ιστορική βάση και αίτημα, ο πρώτος λόγος της ανακοπής είναι νόμιμος και παραδεκτός - αφού με αυτόν προβάλλεται ότι ουδέποτε έχουν αφετηριαστεί οι προθεσμίες για την προσβολή των πράξεων της έμμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης - στηριζόμενος στις προπαρατεθείσες διατάξεις κι αυτές των άρθρ. 933 και επ. ΚΠολΔ και πρέπει να εξεταστεί κατ' ουσίαν.

Όπως αποδεικνύεται από τις οικείες εκθέσεις επίδοσης, που προσκομίζονται από αμφότερες τις πλευρές, τόσο η επίδοση της υπ' αριθμ. 3.630/2010 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης όσο και οι επιδόσεις

που αφορούν στην πρώτη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, για την ικανοποίηση της απαίτησής για την οποία είχε εκδοθεί η διαταγή πληρωμής, με χρόνο έναρξης αυτών την 1-2-2022 έγιναν στη διεύθυνση, στη Θεσσαλονίκη, όπου είχε την έδρα η ομόρρυθμη εταιρεία «.....», της οποίας ομόρρυθμος εταίρος ήταν ο αιτών, η οποία ήδη από το Δεκέμβριο του έτους 2010 είχε διακόψει τις εργασίες της και όχι στη διεύθυνση κατοικίας του αιτούντος στην οδό, στη Θεσσαλονίκη, όπου και η κατοικία του αιτούντος. Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου περί της διεύθυνσης κατοικίας του αιτούντος ερείδεται ιδίως στο γεγονός ότι στην ίδια την ως άνω διαταγή πληρωμής αναγράφεται ως διεύθυνση του αιτούντος η οδός στη Θεσσαλονίκη, η δε αναγκαστική κατάσχεση του πλειστηριασθέντος ακινήτου έγινε "εξωτερικά" επί της οδού, όπου και διαμένει ο ανακόπτων και συνεπώς ο δικαστικός επιμελητής όφειλε να αναζητήσει τον ανακόπτοντα σε αυτή την διεύθυνση και όχι στην διεύθυνση του καταστήματος, το οποίο είναι κενό. Εξάλλου το ότι η κατοικία του ανακόπτοντος είναι στην, αποδεικνύεται, τόσο από την κατάθεση της μάρτυρα αυτού που κατέθεσε στο ακροατήριο όσο και από το γεγονός ότι η δικαστική επιμελήτρια που επέδωσε στον ανακόπτοντα την υπ` αριθμ./20-7-2023 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης,, τον αναζήτησε στην διεύθυνση κατοικίας του επί της οδού, όπου και υπήρχε το όνομα του στα θυροτηλέφωνα και έτσι έγινε η πρώτη επίδοση της οποίας και έλαβε γνώση ο ανακόπτων. Συνεπώς, αφού καμία από τις επιδόσεις που στήριξαν την πρώτη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης με εκτελεστό τίτλο την υπ` αριθμ. 3.630/2010 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, δεν έγινε στη διεύθυνση κατοικίας του καθ' ου που αναγραφόταν στην ίδια την Διαταγή, και ο ανακόπτων ουδέποτε έλαβε γνώση αυτών, αυτές είναι όλες άκυρες. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω η ένδικη ανακοπή τόσο κατά της από 1-2-2022 επιταγής προς πληρωμής κάτω από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της άνω διαταγής πληρωμής, όσο και κατά της υπ` αριθμ./24-02-2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτου του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης,, είναι εμπρόθεσμη καθότι ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών η πρώτη και των εξήντα (60) ημερών η δεύτερη, προθεσμία που άρχισε να τρέχει, από την ημέρα που ο ανακόπτων έλαβε γνώση της σε βάρος του διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης ήτοι την 1-9-2023, και συνεπώς δεκτού γενομένου του πρώτου λόγου ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθούν οι ανωτέρω πράξεις. Ακολουθώντας, λόγω της ακύρωσης των ανωτέρω πράξεων άκυρη καθίσταται και η υπ` αριθμ./2022 έκθεση αναγκαστικού πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα και η με αριθμ./2023 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης, η οποία αποτελεί τον εκτελεστό τίτλο της δεύτερης των καθ' ών υπερθεματίστριας. Συνεπώς είναι άκυρη - ακριβέστερα δεν επάγεται έννομες συνέπειες, αφού έχει συνταχθεί επί ακύρου τίτλου - και η από 1-9-2023 επιταγή προς απόδοση ακινήτου κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της τελευταίας περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης, κατά της οποίας ο αιτών άσκησε νομότυπα και εμπρόθεσμα την ανακοπή ήτοι εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, η οποία ορίζεται επί άμεσης εκτέλεσης στη διάταξη του άρθρου 934 παρ. ια' ΚΠολΔ, όπως αυτή αντί καταστάθηκε με το άρθρο όγδοο παρ.2 ν. 4335/2015 αφού επιδόθηκε στον καθ' ου, την 1-9-2023 και αυτή ασκήθηκε την 22-9-2023 (βλ. υπ` αριθμ.Γ/22-9-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,) και η οποία μεταγράφηκε στο κτηματολόγιο στις 23-10-2023 (βλ. το με αριθμ. πρωτ./23-10-2023 πιστοποιητικό καταχώρισης του κτηματολογικού γραφείου Θεσσαλονίκης), εντός της προθεσμίας των 30 ημερών του αρθ. 1010 ΑΚ καθότι η 30η ημέρα ήταν Κυριακή απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της δεύτερης των καθ' ών. Συνεπώς πρέπει να γίνει δεκτή η ανακοπή, και να ακυρωθεί η από 1-9-2023 επιταγή προς απόδοση κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της περίληψης της με αριθμ./2023 κατακυρωτικής έκθεσης. Περαιτέρω όμως πρέπει να απορριφθεί το αίτημα του ανακόπτοντος με το οποίο ζητάει να διαταχθεί το κτηματολογικό γραφείο Θεσσαλονίκης να διαγράψει την καταχώριση, ως μη νόμιμο, καθότι η εγγραφή στο κτηματολόγιο όταν έλαβε χώρα δεν έπασχε, για την διόρθωση δε των εγγραπτών πράξεων απαιτείται ειδική κτηματολογική αγωγή. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε διαφορετικά εσφαλμένα εφάρμοσε το νόμο και για τον λόγο αυτό πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η έφεση και αφού εξαφανιστεί η εκκαλούμενη να δικαστεί η με αριθμ. κατάθεσης/2022 ανακοπή και να γίνει δεκτή αυτή κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα.

Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 186§1 στοιχ. α' ΚΠολΔ, υπάλληλοι της γραμματείας των δικαστηρίων, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, πληρεξούσιοι ή αντιπρόσωποι των διαδίκων, μάρτυρες και πραγματογνώμονες μπορούν να καταδικαστούν να πληρώσουν τα έξοδα, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή και αυτεπαγγέλτως, όταν έγιναν υπαίτιοι, από βαριά αμέλεια ή από δόλο, ακυρότητας διαδικαστικής πράξης ή συζήτησης ή αναβολής της ή αν προξένησαν περιττά έξοδα. Εν προκειμένω, η ένδικη διαφορά περί την εκτέλεση οφείλεται στο σφάλμα του δικαστικού επιμελητή Θεσσαλονίκης, ο οποίος, παρότι η αναγραφόμενη στο προς επίδοση έγγραφο διεύθυνση του προσώπου, ήταν η δεν δεσμευόταν, και όφειλε να ερευνήσει αν πράγματι αυτός προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση κατοικεί στη διεύθυνση αυτή και, αν διαπιστώσει ότι δεν κατοικεί εκεί αλλά σε άλλη διεύθυνση, να κάνει την επίδοση στην πραγματική κατοικία του και όχι στην αναφερομένη στο επιδοτέο έγγραφο, το δε σφάλμα του οφείλεται σε βαριά αμέλεια, διότι αν και είδε ότι στην διεύθυνση που έπρεπε να επιδόσει δεν κατοικούσε ο καθ' ου η εκτέλεση και παρά το γεγονός ότι είχε γνώση της διεύθυνσης του καθού η εκτέλεση-ανακόπτοντος, παρέλειψε να τον αναζητήσει, έτι δε περαιτέρω αν και μετέβη επί της οδού δεν αναζήτησε τον καθού η εκτέλεση, αν και αυτό ήταν πολύ εύκολο αν γίνει όπως αποδεικνύεται από την μεταγενέστερη επίδοση της συναδέλφου του κ. στην κατοικία του ανακόπτοντος και έτσι προκάλεσε την ακυρότητα της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης. Για το λόγο αυτό, πρέπει αυτεπαγγέλτως να επιβληθούν σε βάρος του δικαστικού επιμελητή τα δικαστικά έξοδα του εκκαλούντος - ανακόπτοντος, η οποία κερδίζει τη δίκη (ΚΠολΔ 176), και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, ενώ το παράβολο της εφέσεως πρέπει να επιστραφεί στον εκκαλούμενο λόγω της νίκης του, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την από 20-12-2023 έφεση και τον από 4-12-2024 πρόσθετο λόγο έφεσης κατά της με αριθμ. 16412/2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και την σωρευθείσα στο ίδιο δικόγραφο από 20-12-2023 αίτηση αναστολής.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση αναστολής εκτέλεσης.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ουσιαστικά την έφεση και τον πρόσθετο λόγο.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την με αριθ. 16412/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την με αριθ. κατάθεσης/2022 ανακοπή.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ α) την από 1-2-2022 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της με αριθμό 3630/2010 διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, β) την υπ` αριθμ./24-2-2022 έκθεση κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή Εφετείου Θεσσαλονίκης γ) την με αριθμ. /5-10-2022 έκθεση αναγκαστικού πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα καθώς και την με αριθμό/20-7-2023 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης, και δ) την από 1-9-2023 επιταγή προς απόδοση κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της τελευταίας περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του δικαστικού επιμελητή Θεσσαλονίκης, τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος-εκκαλούντος, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε εξακόσια (600) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στον εκκαλούντα του υπ` αριθ. e παράβολου.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Θεσσαλονίκη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις 4 Φεβρουαρίου 2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Κ.Π. - Α.Σ.

**